

a Cognitio ad hoc potius. Nonnulla dat ipsa plantula in eisdem uoluntate ad eos: quod est ampli uerbi in non eisdem uoluntatibus. Ex hac sententia etiam quod natus debet esse summa sapientia: propter istum
motum cum Agi dicitur. qd est voluntas, ut loci uerbi. Scilicet in ea
uoluntate in potest est dicere mare sive pax in Cognitio. Et ideo Cognitio
est diuini Logicius uerbi anachoreta: qui ex deo. qd scilicet uoluntas
loci est ipsa loca suu ratione pietatis uerbi agnoscere. Tunc qd uoluntate est
potest. Eta quod si quis sentit in intellectu, qd exponere se posse
uoluntate amplecti uoluntatem qd est: quod Cognitio est Cognitio Cognitio
sive de re qd uoluntate in potest operari.

Psalmus 1°. qd Logia in extenuis pietatis uoluntate
potest operari pietate: quod uoluntate in extenuis pietatis potest
est deus operari uoluntate: sed Cognitio est ipsa in uoluntate: quod sententia
pietatis pietatis est deus Logia ita uoluntate in uoluntate. Psalmus 2°. qd Logia
Cognitio ut mala, inuidit. Sed in se bonitatem, neq; deus potest amari:
n in aliis uoluntate. Sed ex eo non aliud, quia in Logis cuius bonitatis
quod est obuium bonum. Si in Cognitio ut rebii munus qd potest aduersari,
qd sic potest est manu Christi bonitatis: quod si potest sive Cognitio
amari. b.

Supposito iugur qd Logio sive legge maria-
cam pietatem, adduc emperare qd sacrificium
Cognitio. Consensu, ut plantula ad hoc ut uoluntate operari potest pietatem. It
requisitum est Cognitio. Psalmus 3°. qd ad hoc ut uoluntates operari potest pietatem
Expositus Logio quod agnoscit coniunctionem uoluntatibus sententia: ait Log
in illo sententia qd sive Cognitio in potest attingere hanc coniunctionem inse-
nibiliter: quod N.B. Nam psalmus 3°. qd Logio Cognitio qd dicitur ipsa ho-
rum sententia: ait Logio Cognitio, quod agnoscit eam coniunctionem
uoluntatibus operari potest pietatem: quod N.B.

Psalmus 4°.

Confab. L. q. utrūq; lumen sit operabilis
utrūq; lumen nō poterit moueri nisi a cognitioe sentiēti. Sed lumen sit
in intellectuālī: p. d. D. q. Cognitio ē lux intensionalē
iluminans uolumen; lux autē maliū ē non proportionata ad uolumen
Illuminem iluminandam. Sicut hęc squalus nō poterit iluminare
apertoriū malū.

Objez. P. d. q. plasmia ex p. s. lumen
iluminat p. nostram inimicū ad plasmam cognitioē squalus: q. c. p.
tenti cognitio sentiēta dengere ad amorem squalum. Natura
negat. Et dīsa dīo ē q. plasmia dūcitur in p. c. c. operabilis
et uolumē ad quem dūcuntur in legiūta farta p. p. d. h. o.
q. u. Cognitio ē in p. c. c. operabilis iluminans in p. legiūta ma-
teria p. p. o. Deinde in eo q. c. c. elevata p. dūcitur ejus supra
Ita si uire in legit qd alio rōa fereb extra suū obolum, et ali-
oquin ē nūcē ex p. d. q. d. d. intelligere non possumus;
Et si cognitio sentiēta dengere uolumen ad amorem squalū
fereb extra suū obolum, siquidem fereb in obolum
in sensibile.

Indubij cognitio natiū nō iluminare uol-
tim ad aum. et malū: q. c. Cognitio maliū poterit iluminare
iluminare ad aum. squalū. H. d. q. Negat. q. u. uolumē
ei in excitata aut iluminari ē Cognitio natiū ad aum.
Supra squalū. Sed adhuc moueri specialiter influere d. a. fla-
tu squalū p. d. q. Negat. Nam dīsa dīo ē q. amoris
Cognitio intell. sit natiū ē h. lumen sentiēta, et p. rationālē
ad mouendam ab eo uolumen q. u. aum. euidenter super-
maliū. id p. rationē. q. specialiter in p. s. lumen squalū
dīo

Cos dedicta ex dñis gessu nři pōi ē. S. māli, si ad
sit. Speciālij I. h̄lens sp̄t. S. Cognio uō glāris ē oō
m̄p partio nata ad illuminantē apchūi. L. al. q̄d.

Secundabij: Magis dicit nřc a. 100
nřli, qm̄ male ab sp̄tālī: qđ s. Cognio nřli pōi apchū
voltem ad aūus nřli, et Cognio māli poterit extirpare
ad aūm Squalem. Rich. dig. May. magis dicit in loc̄
id, ido mag in loc̄ pr̄rogationis Reg. mag. ē p̄t doc,
qđ p̄ia māli rempe v̄illy pōi clauari ad uiderendū dñm
sp̄gnale; ad nulla p̄ia māli pōi clauari ad uiderendū
dñm Squalle.

Terter D.: Cad ē amē qđ Cognio ē p̄y-
gia et apia p̄ uſtioim: qđ pōi debet p̄ ipsum p̄aginam
aū uſtio. Et nři lora, abr̄ ē poterit dili, ē apchū amē
apchū māli: qđ poterit extirpare Cognio ē Squalem ad
iuxta apchū māli, qđ ē lora. Ceterū sit daremū qđ
Cognio Squale pōi extirpare apchū malem, neq̄ iro p̄p̄et
Cognio māli extirpare apchū lora, qđ Cognio Squale
ē alioq̄ id.

Quartabij: Vtqđ p̄o pensius feretur in dñm
delectabilē Cognio p̄ suj, qm̄ p̄ dñm nullum: qđ ideo est,
qđ ad id apchūlē ē p̄ pragmatā. Et negat. Nam, ideo enim
p̄ pensius feretur in dñm, qđ tunc monachus ad dñm. S. mal.,
ē delectatione suim Cognio, ē p̄ p̄jorū p̄ int̄mū ac p̄ p̄jorū
multiplicitate māli, fr̄tus imp̄fici, ac qđ. Et dñm
Cognio ad nullū.

Quintabij ultimo: ex eo Cognio p̄diliz
n̄

in subiecto ad causam finaliam qd. n. attingere? Coniunctionem
mudi et fine dicitur Legitimi cui ad finem perfette in-
tendendam, qd. n. ad Simplicem Completentiam cu' p. i. q.
sit alio uolat qd. in aliis deo' vni compleat. qd.
ad hanc uisit Cognitio praevia. Et nro. 20iii, namet
ad Simplicem illam Completensiam Legitimi his quod conser-
vata, b. s. n. e. huc multij gratia, unde illa uoluntate,
qd. illius Completare in eis, namet derit supponere
uicem inter sebtem aperiensiam.

Inq. qd. Secundum Iustitiae? Cognitio
apertensiva inter sebtem ad extantiam uolent ut operari p. h.
finum. Ante determinacionem aduerte n. c. quocum dicitur Simplici
Completentia, ad hanc in futuris oj. dicitur Subiecte apertensio
ut p. i. amete, qd. apparet se c. summa Portio simili
cum dicitur Completensiam d. illa dignitate apertensio.
Pota ipsi quos i. d. auerbi, qd. qui agunt uolent ad
ponenda munda. Pota subiecte apertensio. Ita et multij
sunt et anima dicitur qd. Sec. 5. Sub. 6. 3. n. 6. 2. Potest, quia
apertensio gratia sicut est apertus multij agentes aliquando
num efficiunt, nam non breua facta n. iudicant et hi multa
agentes: qd. et apertensio in illis. Subiecte, ut multij aliquando
potest amet. Potest dicitur qd. cognitio apertensiva spuia, p. i.
quocum Coniunctionem, qd. dat in uerba operum, deinde non
apparet alia significativa: qd. dicitur

Potest ex ea. in apertentiam c. in uigil
si certificat multum d. illius domi. potest sibi tak. legitimus
aut ad uim persistueris. p. i. qd. uerba illi certa Testimoniis
dicitur

220

Dijjistum finem). Contra h̄i L.º quia nulla ē pao suadē
Tui prelēden h̄im certidem p̄t ut r̄fāmat finem. Ita
Q.º q̄ si uol̄ suscit ageris in eī q̄ uol̄ ut agerū c̄stalit̄
libum, ut in suscit in nōn, et resūla deī certidem.

Dic̄s tamen. Si suscīt ap̄t̄m̄p̄t̄o p̄iūt̄
ut s̄t̄q̄ uelle c̄stalit̄ tem̄ imp̄lēm̄, si t̄r̄t̄ t̄m̄pl̄m̄ ap̄t̄m̄p̄t̄o
T̄ illius p̄ilit̄ate; p̄c̄t̄ q̄ uelle c̄stalit̄ deūm̄ n̄ ē. Et q̄ id audi-
at ab aliquo, d̄lōquent̄ ap̄t̄m̄d̄t̄ deūm̄ p̄iūt̄ n̄ ē. Ad illu-
oem̄ īgh̄us argu aduot̄ 5. līga 1. līc̄ Auḡlēm̄ d̄iquiā ap̄t̄m̄
s̄m̄, alliam t̄b̄y n̄a, ut n̄ detet̄ ad j̄udicandū et q̄d̄ ap̄t̄m̄
d̄it̄. Sed p̄t̄h̄y ad d̄is̄ent̄iendū illi, q̄h̄y ēt̄ ap̄t̄m̄s̄, q̄d̄ in me
rēsultaret̄. Si audīrem̄ duo, et tres sunt Sep̄, item Dīri p̄ojet̄
ext̄r̄e; huic̄m̄ ap̄t̄m̄s̄ n̄ p̄it̄ v̄ta uī d̄etr̄aī ad amorem̄ c̄stalit̄
et pao līnḡ ē, quia s̄t̄ p̄t̄h̄y ap̄t̄m̄d̄t̄ ob̄i p̄ilit̄, ita t̄i ap̄t̄m̄
d̄it̄, ut q̄d̄ p̄t̄h̄y ap̄t̄m̄s̄ cognāt̄ illius t̄i p̄ilit̄: q̄d̄ non
p̄it̄ uī v̄ta ad amorem̄ d̄etr̄aī, ut p̄bat arguim̄: alia uī ē ap̄t̄m̄
d̄onat̄ ob̄i sublim̄ d̄ pr̄atuī, q̄x̄ se d̄etr̄aī ad j̄udicū
et illi ob̄i et saltem p̄batib̄. Sac aut̄ ap̄t̄m̄s̄ d̄i p̄iūt̄ c̄stalit̄
d̄etr̄aī ad amorem̄, et de hac p̄c̄t̄l̄is̄ t̄r̄t̄o.

Dic̄s ab illi. p̄iūt̄ q̄uī s̄t̄ t̄r̄t̄ d̄ua ap̄t̄m̄
ionis Saltem p̄batib̄ et līc̄tu P̄eb̄i, et d̄ īm̄ Carinthia, quia
b̄ī v̄t̄h̄q̄ p̄as̄ d̄ tradit̄o agari p̄batib̄: q̄d̄ ēt̄ s̄t̄ poterū uīt̄h̄
c̄stalit̄ amorem̄ ob̄i, et īm̄ Cannibam̄. Coi p̄t̄, q̄d̄ ad uicin̄
c̄stalit̄ suscit ap̄t̄m̄s̄ p̄batib̄. Et in 5. līga d̄is̄ent̄iendū
et eē d̄tra eḡ, q̄d̄ dicāt̄ leḡi iudicū ad amandū, q̄d̄ possum̄
j̄udicare uīt̄h̄q̄ ē p̄batib̄: q̄d̄ t̄r̄t̄ possum̄ t̄r̄t̄ amorem̄
c̄stalit̄ ob̄i. Et 2.º d̄amandū ob̄i t̄m̄pl̄m̄

ad ipsius scripturam et utrumque diuinitate approbata ad probabilem.
Sed etiam legi apostoli ut pote utrumque sit, dicit enim iustus
et ceteris apostolis, Sicut meum iudicium diversum est habilem est utrumque
sit et, unde in potest quod decretari ad amandum sed utrumque
probabile. Et hoc est quod in fratre Ioseph de letardacum bonum
sum, et uirile iudicium istud, quod est probabile ex isto, quod dicitur
in scriptura, dum abraham in uiriliter iudicium de letardacum probabile ad
inservenda ueniens.

¶ 4.

De finali in re ualiditate operandi voluntatis

^{de} Etiam finali in re ualiditate operandi voluntatis
est aperte ipsam existimam inquisit, quod sit la laudabilitas,
quod mediante ipsi dependet auctoritas. ipsi finali uoluntati multa
pertinet, id est in parte operantem ad ipsam finem, et non solita
est in parte. Tamen, quia finis est la laudabilitas existentia ad ope-
randu. quod cum laudabilitate consistit in actione motione. tamen
aut hoc motio multa gloriosa. Hoc autem multa gloriosa in motione
non aucti ualitatis, nam scilicet hoc emendat obsequientia
ita illa sensu emendare auctoritas, ut bi ipsa fieri in emendatione.

Quod ait sit et in consilio
enim motio est ualide substantia sententia autem. sed
ante letardacum aduersus finem tam aucti ualitatis duorum poterit
considerari: 1. ut placuisse morum sententiam vel sententiam
ad ipsos quod. 2. ut huius, scilicet obtemperare illorum quod ad hunc
modum ordinantur. scilicet ratione cui in talibus ad sua destra
et quod spissant. Quare et uocem suam credere in L. sic
inj.

in q̄ tantū ē la finalij, vñ querit quā sit caritatis iuris, q̄mū finaliū lāt̄ sui amorem d̄ reliquo eſer? P̄ considerē a-
voc & q̄m p̄dulicēt̄ eſer, n̄ p̄out p̄lē, e? lāt̄ egredit̄ ab eo-
cēnt̄ p̄ut̄ sic īm̄ ē lāt̄ly & cōfīnij, D̄ p̄ut̄ sensib̄ m-
sapronit̄ egredi a ſīne impolent̄, et morante agere ad ſīnij.
Ita caritas. C. Tally, & alij plurimi q̄ lāt̄ d̄egrit̄ h̄. Sic
Soc̄ 5. d̄. 3. n. 674.

Lāt̄ q̄ lāt̄ly & cōfīnij ē aō pro ut
p̄p̄it̄ eſem̄, aq̄ eſerit̄ egredit̄, lāt̄alij & māly ē iusta accio
exp̄iens ſubtūm ſeſiōn̄, & ſubtentat̄. q̄o ē ad eadē aō lāt̄p̄i-
onij ſōnum, aq̄ mōt̄ua, & alicit̄m gl̄ed̄i, erit lāt̄alij
la finalij. D̄rāt̄, q̄. m̄ lāt̄ aō p̄out̄ e ſeri eſer̄ a ſīne m-
curiāt̄ oia leḡita ad lāt̄alit̄um, ē en̄ q̄id d̄iſt̄ a ſīne
m̄ au l. D̄en̄de c̄ iūm̄ala d̄pendēa a ſīnūt̄ i p̄mo-
ment̄, & alicit̄m̄: ḡd̄h̄.

Contra iſam mām̄ P̄e Tolosam̄
Varia daret̄ ſit̄ uiderē ē aq̄d̄. S. h̄. l. t̄. ſit̄. l. ſit̄
aſer̄ lāt̄alit̄im̄ lāt̄it̄ore in ſanitate iſay ſīm̄ p̄out̄
lāt̄alit̄ ſependēam̄ eſer̄. Ita P̄aſ ſons may & alij. Ad 2.
q̄. ſon̄ay ē lāt̄lāt̄ ſon̄ay iſa, q̄ q̄m̄ ſīm̄ lāt̄it̄ore in aū
2. p̄t̄ay ſīm̄ ſon̄ay lāt̄are morando, & alicit̄m̄ aq̄p̄y ad
op̄erac̄im̄ u. ſiſta d̄ixy, b̄nde in aū 2. ſet̄ morare p̄
aliquid d̄iſam̄, Cam̄ oj̄ aq̄ 2. ſet̄ aliquid adorare ſe-
p̄ra aum̄ ſam̄. Q̄iude lāt̄alij ē u. q̄d̄ eſer̄ deſund̄
a t̄; ſed d̄pendēa ſit̄ ſe eſer̄ eſer̄; q̄o debet p̄oni e ſe
iſay e ſam̄ illa idem̄p̄t̄ari.

D̄ijm̄ 2. ſim̄ eſlāt̄a
moraliſ

Moralis. Sed Calixtus la moralis si dignissim ab ipsa causa.
go quoniam bonum in hoc dicitur ad hoc hanc causam potest benevol
et calixtus. Et hoc nego magis quia la moralis non est moralis. Dicitur
intelligere et la moralis est quod la moralis ista dicit, quia sublatum est
perseverare hinc efficit quoniam suum est pecuniam, ut sublatum imperio ma
ndat hunc ad hunc negligit fieri oportet quod aliquid enhim pecuniam meo
exemptu, quod occisor occidat in hoc mandatum, quia ipse vult.
Sublatum vero sine non possum perseverare cum in tunc vultus jad
sum enhim pecuniam, cum ab ipsius fine segregatus. Et secundum
datus maior negotium minorem, ex necessitate, scilicet pecunia, scilicet moralis dignissim
est ab ipsa causa, est in aliis instans, ac quoniam confitetur illa
in ipsa enitate alicui, potest sensib[us] moralis tendere a la moralis.

Dez Dr Boni, s^r my se ipsa dicit,
et moralis: quod cum la moralis in dignissim ab ipsa bonitate, det enim
confidere in eo quod bonum mouet. Et dicitur auctor, bonum se ipsa
mouet in auctor L^r, id auctor, in cuius D^r nego auctor; Hoc vero non
mouet in auctor D^r. Cum sit dignissima dicitur bonum se ipsa efficit, et cum nullus
moralis, ac quoniam dicitur a bonitate causa.

Dicitur s^r mia est fons, frans, rassumus
Ponimus aspernitur la moralis s^r my confitetur in amore,
scilicet complicitus ipsius s^r my, quod quem amorem mouet
vultus est aperte ratione exclusivam efficit. Sed ista dicitur quia
vultus potest amare s^r my, et hoc non operari pro illis, atque po
lita caritatis in potest in seipso efficit: quod caritatis s^r my non
confitetur in alicui amore. Secundum dicitur la moralis in multis casis
D^r suo efficit, atque alicui amore in diversis casis alicuius:
propositum.

37

Dij hi: Cautalay simj ē illa,
 qm̄ simj diū mōret, sed simj mōret nō hī ad eſum
 per hī amorem. 1° Complaciam: qm̄ amo. 2° Complaciam simj
 ē illa Cautalay. Et dīg. may, Cautalay simj ē illa qm̄.
 simj diū mōret, tamq; p. Condicior, rego may, tamq; ge-
 tūpendari aſīne: ad may. Deinde dīg. min, simj
 mōret uoffem p. Sui amorem. 3° Complaciam ad ſiciliū
 ipius simj, rego min; amo ei dīmplacia simj tamq;
 ipius simj, neq; hī amo aut Complacia. Itē ſit Cautalay;
 ſit ipius amor. 4° Complaciam simj mōret uoffem ad alio
 qm̄ magis mediator in ore ad excluderem; mōret uero
 ut dīg. Sicut Episcop, nō ut auxiliu inflatus. 5° Cautalay.

3° Sia cōfici Cautalay simj

Confidem in hī diū uolū, q. Ploti ſimū elatū, qm̄ integrū
 qm̄ aōe dī hī. Ita exdīmanāt aīq; Magistri, ut inquit patru,
 Nō. Trinitarij. Tandem ē, quia Cautalay ſimis confitit
 in eo qd̄ immunita dependē ab illo; Sed nō ſola iō, sed hī
 aīq; uolū, q. elatū qm̄ ſimū ē immunita dependē ab illo:
 qd̄ dīg. Ploti min, q. hī dependet aīq; ab illo. Id qd̄ depen-
 dent cīcī mīne dependē: qd̄ dīg. At coaledens manū,
 dīg. Min, hī aīq; ē immunita dependē aſīne, ut aī hī, qm̄
 tamq; ſit dīg. min, tamq; aī ſimū, rego min, ſu. Umo
 dependet aī magis qm̄ ē illa pīnū mīle mediator pīfōne
 dīg. q. ſimū ſit pīa mīla mīla Cautalay; Ploti nō ē mīla
 ab illo mīne dependet, ſicut aīq; ſimū, q. ſe ipīos mīne cīcī
 ſigunt reūtationē.

In dīg. Si aīq; ſimū pīndēcōne
 mediore

medante eis sita potest ab illo dimittit independere; sed hoc
non est deum; qui non potest dependere medante eis sita. Et dicitur
magis; potest ab illo independere deus non a te. Pro magis; ut a se;
sed pro felicitate meo magis. Per hoc exemplo amoris quod potest
dimittit independere a mea ut a te; non ut a te; sed felicitate;
quoniam amor simus regis et ipsum suum ut deum a judeis
vnde dicitur deus non potest facere; sed cognoscit sic cognoscit facit iste
in potest facere quod amor sanitatis sit amor dei vestiarum.

Replicabij: Idem eñt p̄t ḡm̄na a
dubbi ḡne t̄t̄li egesile m̄ aü D. Vj ead deambulac̄ p̄toty
perigrinat̄ Sanitatem, et præsidentū amicam, itut Recorke q̄li
ep̄ly s̄mit ead deambulac̄ ḡlueret: q̄o Castaliaj s̄m̄ non
p̄t p̄sistere m̄ aü. T̄bat s̄m̄ q̄ duxerit iñ r̄b̄j oriau
D. Regis duplex Catalibetum. Sed si deambulac̄a d̄ma
fanciam, Finde Castaliaj n̄ p̄t p̄sistere s̄m̄ sua causa,
et ad deambulac̄ia, ut supernum, p̄t p̄sistere Recorke q̄dile
ex his simibus, vj Recorke Sanitatē p̄t p̄sistere p̄t intelle-
ctuum amicam: q̄o neq̄t Calibetū finis in aü d̄sistere.

Petrus magis Com, ad Coconi signo mense, non
de ambo tabua e una fin, pietate, deo min, moralib, neg. min: ca-
ue finis in medicorum. Ita ut laicis et moralibus: unde let ista
et de ambo tabua i ecclie gloria in veritate, quae in Sanitate ad dicens finis,
e moralibus duplo, eis qd pietatis dum sit ad insinuata Coconi alieno
qd de ambo tabua deante qd est ex illis finis potest obligare eis qd eis pietatis
et deo; qd ei morale nego, nam de ambo fine Sanitate usq, refutat et in asse-
de ambo tabua e morale per ordinum ad talium finem, iam
in his et in tribus Sanitatibus.

Vrgesij

Vrgedij: illa ad nō ē dependea in mediata agere, cum ab ipso p̄fīne exeat. Mediante imperio, neq̄ item ē dependē cēcībū ab ipso, p̄t ē perfīdere, qmūj Cēcīt intēnsio fīnij: q̄ nō ē Cāutēlāj iktij u. Mēdīonū. Et nego
h̄tūz dīm, qmūj ēm illa ad p̄fēdat agere mediantē imperio
iūbīj, nō exīt ab ipso imperio ut a fīne. Sed ut a lā mōrah et
ut a r̄dīne qd legīt ex p̄fīne fīnij: at ut dī sēnsatōm mīni,
ē cēcībū exīre mōrah a fīne. Satij ē q̄l vītō qmūj attīcīm
vīfīnum, nō mediat alīy fīnij ad quām dīcti: Sicut aīo r̄tēfīg
Tēnsch rīmū c̄gredi ab exemplari, qmūj et exeat mēdīcē
imperio uobīj, nam q̄ dīcē artifīcīa nō h̄pīl allīa lām
exemplarē p̄fīmōrem: Ita et qmūj dīcē deambulatōia
nō depondat cēcībū tñi lñu ēē p̄fīlūm a Sanītē vīg ab illa
tñi depondet cēcībū tñi lñu ēē mōrah ut l̄dī dīxīmū, nam
Cēlāntē Sanītē rām bēambulatōia mītribūk dīambulanti ad
auah operanti p̄t Sanītēm. Dīgō vīgādūm amīcī vīg.

Dīcī 2. Variata cognitō p̄t

f. Sēverasē cat dīcē qdūia aūj amōrī, qmūj ē approximātō
fīnij: Sed Cālītē fīnij. Sēmō variātō q̄tīg variata cognitō:
q̄l Cālītē fīnij nō ē dīcē. O. rugī. Nōmī, qmūj ēm cognitō
nō dīcē qmūj ē approximātō mītālīj, nō ē tñi dīcē motīua
aut rāk p̄fīlū p̄fābāndī: Cēlāntē fīnij ēta approximātō
Sanītē tñi lñu Cognitō ēm ēndērē, aū ḡndē ētē legīt h̄lē de
trātā Cognitō, Sed saftē qualibet alīa legītāj emītē bēnīk
fīnij. Sicut ut exītē exītē, nō legīt h̄tātē dīcē, dālīg ex
p̄fīlū vīgādūm tñi. (P) 5. Ie

De effectibus concordie finalis.

Inquit in hac loco quoniam aucto
ribus est hoc etiam patet. an in Petrus uenit non aduersus actus
et preece de istis. Imperatores; aucti iusti diluntur illi qui
se propriae uoluntate, ad ea que in manent iusti uoluntate, ut Romae,
desiderium gaudium. Imperatores dant illi quod est propria
uoluntate. Sed alterius pietatis auctoritate in imperantibus et de ambu
lis sumptuoso præstans. Non nego pietatis aucti et iusti
iusti, et imperatores, et aucti viae imperatores ab autem
Pietatis, et aucti iusti imperatores ab autem pietatis. In pietatis
voluntate hanc est actio iusti uoluntatis, pietatis digerunt a non
iusti, et sunt. sed imperatores.

Aduenit. Tunc aucti iusti a uolte alii
spectare ad ordinem milites, alii ad ordinem exercitum; ad
ordinem interfectos spectant aucti illi, et antecedunt ad exercitum
propiis, quoniam Ihesus est Simplicius amans. Et Consolatoria ipsius Simplicius
dicit desiderium, Biij misticis episcopis illius. Quia imperium, quo
uoluntate mouit in omnem ut illi Gregorius media consenseret
ad longinquum finem, qua media propter gloriam regnum nostrum
Uiginti alii a uolte et alii aum et sit ecclesia, et sic simil
ordo interfectorum, et militum hoc exercitum, quoniam Ihesus aucti
imperium, et uoluntate apicalis pietatis extiterat adponenda
media, Quia exercitus, seu potissimum medium, Biij Consolatori
spiritus, tandem vestis et gaudium et illa cum pietate. Ego
iusti tam in ordine interfectorum, quoniam non ordine exercitum

Quoniam Ihesus. Et aucti a uolte ultimam
iustitiam tam in ordine interfectorum, quoniam non ordine exercitum
sum.

Sint et si r̄ s̄mij. Et ap̄e d̄ l̄m̄b̄a qm̄ leḡt. L̄f̄. L̄c̄o. S. L̄.
 n̄. 680. P̄t̄s quid illi sun̄ p̄s̄ḡij q̄k̄r̄ s̄mij q̄ p̄logie
 sunt ḡt̄ eūs bonitatem dām̄ij q̄ l̄m̄b̄a m̄chua; I ad h̄nta
 m̄ v̄t̄ int̄nsi v̄t̄ iñt̄nd̄t̄ s̄m̄j p̄t̄ eūs bonitatem p̄ p̄l̄t̄
 v̄m̄ v̄d̄ c̄ct̄l̄h̄n̄j. v̄s̄ aūs̄ t̄t̄i s̄t̄ eūs bonitatem
 p̄t̄ ḡm̄ c̄l̄ḡt̄ m̄d̄a: ḡt̄

In Otiuma s̄m̄j C̄l̄d. S. V̄s̄q̄ū.

Ton̄. C̄nd̄ Egidium, stat et Pontius sic q̄. 5. Pie 3. n̄. 42. p̄gḡ.
 D̄y. d̄. Simplex amor. S. Complacit̄ s̄mij n̄ ē c̄f̄s̄ ip̄s̄i s̄mij.
 s̄mij eñ ē id cuiusq; id ē cuius amorē aliquid f̄t̄. Sed in
 p̄s̄ amor. S. Complacit̄ s̄mij n̄ s̄j̄ḡt̄ alii amorē. I. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
 q̄s̄ f̄t̄ amore s̄mij, ac p̄ sequor n̄ ē iñt̄ḡ s̄f̄. P̄t̄ c̄nḡd̄ man.
 Et eūs̄ p̄b̄em̄ m̄ p̄t̄. Sū: s̄mij n̄ ē id cuiusq; id cuius ba
 n̄t̄ale, seu ḡt̄ cuius bonitatem aliquid f̄t̄. N̄m̄ ū cuius amor,
 cum ūo amor Simplex s̄mij ab bonitatem s̄mij ent̄ iliḡ s̄f̄.

D̄y. D. V̄t̄ s̄mij n̄ v̄d̄t̄ suū amorē
 ad būm̄ n̄ q̄m̄ iñm̄ ē ḡt̄ būm̄; sed eūs̄ s̄mij d̄t̄ ē ḡt̄
 bonitatem iam̄ amata: ḡt̄. A. n̄ḡd̄. m̄m̄ d̄t̄ c̄f̄t̄b̄ū
 iñ illam̄ ḡt̄ edendo d̄ aliḡ: Itaq̄ eūs̄ s̄mij. Salutis id
 q̄d̄. Si ḡt̄ bonitatem s̄mij iam̄ amata: s̄mij. I. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
 C̄j̄s̄ amor I. 1.
 q̄s̄ aūs̄ amor. S. Numerati iam̄ c̄ḡn̄j s̄mij amata
 ḡt̄. Lūm̄ amorē.

D̄y. et 3. Compani s̄mij v̄d̄l̄nt̄as
 conquisit̄, ex. a. Quum L. de generacie t̄p̄tū 55 ad ipsos s̄mij
 int̄p̄t̄c̄t̄ aū: go. V̄s̄l̄io et gaudiū n̄. H̄s̄p̄t̄ s̄mij. S. D̄y. Amicūt̄
 p̄m̄. Quod n̄o ageret̄, quid adah ad consolacionē s̄mij. H̄s̄p̄t̄

quod si p^r bonitatem s^rim, nego aij. Quod si uero e^r quodam abilitate
et uoluntate p^r bonitatem s^rim, professi tamq^m q^d secum nolam.
At iuris q^m p^r s^rim dicit tetare e^r illa q^d Putis sic ordinat ad ipsius
statutum consequendum.

Opere 4°. Si Conselatio s^rim est e^r p^r
ipsius s^rim, idem est Causa sui ipsius; sed hoc imp*l*at: q^d Con-
selatio s^rim nⁱ e^r e^r p^r et finalis. At Sig. May. id e^r Causa
sui ipsius sub eadem b^e Sig. May. sub diversa b^e may: Itaque
s^rim e^r p^r in intentione e^r Causa sui ipsius in exclusione.

Quarez D^r & aij imperato*r* auct*o*
in Ordine ad Conselutionem s^rim, vix sumphio plarmati, exellit,
N° 1. sint p^r op*l*ij off*l* illius. Et 2. S^r q^d aliquo t^rio eccl*o*s*l* p*l*imi.
P^rost, quia i^r oij aij sunt q^d bonitatem s^rim, nⁱ St. m^r p*l*ij e*l*p*l*ij
illius, ac p*l*iz*l*; sed e*l*p*l* morale, quia decumenta*o* q*o*p*l*
tare e*l* St. m^r e*l* p*l*il*l* p*l*ante s*l*ne sancte s*l*ne sancte, n*o*t*o* en*l* fieri
q*o* s*l*nt*l* am*l* am*l* ut s*l* d*l*ij*l*. Itak q*o* h*l*e*l* aij in hu-
mum Sun*l* p*l*tr Eun*l* aut ilium s*l*rem in q*o*nt*l* uoluntate illorum
imperat*o* et ordinat, quia ordinat e*l* imperat*o* e*l* quid morale,
tempore aij uoluntate excusat*l* s*l*ni, et moraliter exp*l*ent*l* in aij impera-
to*r*, s*l*nt*l* imp*l*ot*l* e*l* in lamo

S. C. O. 6. a

PLAGMIA PAVENSIIS R^oY S^rIM

Certum e*l* 1° ag*l*ent*l* in Cap*l*opl*l*ia*o* in
op*l*an*l* p*l*il*l* p*l*ante, quia ad eam op*l*an*l* de*l*igit*l* se*l* q*o*pl*l*o*o*, vel
f*l*st*l*em p*l*ile*o*. Certum e*l* 2° om*l*ing*l* d*l*ang*l*oy e*l* op*l*an*l* p*l*ante
S^rim

finum, quia multa faciunt quod si aliquem finem in actionem
derent minime facerent, dubia in eorum omniis operariis prae-
sumus. Et per hoc tam ad infra quoniam ad extra operariis propter
finem que oia et distincte examinavimus. Sicque

S uz / zw

Bella ostensiva motu proprii?

Cuius est Petrus nequaquam secundus. S. q.
in dicta dig. 23. Seco Le C. et alijs lib. a. d. q. Dic. 167. n.
692. Peccatum, quia operari profinem est agnoscerem causationem,
qua dat in media omnius. Sed huius Concessio non potest agnosceri
a brachio. qd. Dicitur. Nam min. qd. ea Concessio est insensibili;
sed huius brutorum non potest agnosceres insensibili; qd. neque
ilam Concessio. Contraria qd. qd. hanc Concessio dicitur peccato
peccati non posse iudicare. Nam non facit cuiuslibet
pro locutione sua statim erga eius

dig. 8. Contraq. n. 54. ad illam inclinat. b. c. Trinitatis trahit
L. ap. 2 q. 2 i. n. 2925. qd. qd. sicut operari et pluit exempli,
quoniam T. ap. 2. est Campania qd. qd. locum Apicentum edidit. T. ap. 2.
cum felici, qd. qd. oculatus ut caperet passeres. Tunc surauit in qua
colligitur alba, et misericordia, ut faciat nichil, oua qd. qd. ponit
et rotunda exibebat, ut gignat passerulus, et qd. qd. poterit
exulta aperte T. ap. 2. qd. 167. 3. et S. qd. pote lili operari im-
missione operari qd. qd. gignit nichil, et impinguie, et trispicie
et patitur. S.

Et bruta, m. qd. et tunc operari
infringit qd. qd. nichil in agnoscendo

qd

mit. Conexim insensibilis, qua dicit inter media et
extremum. Sed leggetur illi secundum, et hunc viatis insinche opera-
ri ea media quod ait. Et contra eum, in hi illa est dictum ex-
sime asequor secundum. Periculorum id est diemus. Tertius.
Et in hoc dies amorem. Quod scilicet hoc cum uterque deponit
nam cognoscere agnosceret. Et ad hoc servum agriculturam
affuerunt. Et dicit, quia in hac vita videtur quoniam sit. Igem
huius gaudium in hinc dicit, familiam tuam sum prouidap-
potest, dulces, suadet, araria ingenita. Hoc autem inter
eant. Iam enim dies, dies intendunt, alioquin enim aliis
aliis agriculturam dies, id est artes coland. Signum ergo est in
dolis gaudium eay vocis ex insinche dicti lucis. Ideo ergo,
in his vero est dies mensuratio, quod dies, quod diversa
media intendunt. **S**uz **D**uz.

Adius operari non solum tamquam
admodum
Quoad Iam enim. Dicit operari
Dei ad ipsa. Secundum. Per se huius est eo quod tam sicut. Propter
Iustitiam. Postea, quia deos qui sunt omnino, producent pri-
mum, secundum est tamquam. atque nunc platerunt. Denique
ad hunc. quod dicitur. Nam pietatis. quod tamquam. est in illis deorum,
qui sunt, ne pietatis est eorum definitione. Quod syria aliquis sit. in
deos autem nihil est factum. Deinde pietatis dependet a laude
sicut, et eius tactus. Omnesque cum clementia et clementia:
atque in deo in admittit legem deum, negationem. ergo
Rox **V**irginia

Pro Contraria Sua Hoc N. C. Trinit.

versio Capituli n° 1922, v. S. f. C. lat. Seminariam, p. 22 qz. lxx
 Objec: Deus operatus ad intra propt. suam beatitudinem. Sed ea
 quae sunt propter alium, sunt propter causam finalis: qd dicitur Petrus
 disq. min. Sed ea quae sunt propter aliud sunt propter causam finalis.
 Si tamen alius causa est finalis, in qua sunt deinde causas finalis et ad
 min. Si non debet causa finalis causa finalis et ad min. Nam ut S. Petrus dicit
 Causa finalis coincidit cum causa finali causa finali et ad min.
 Supradictam additum sum ad finem; unde hoc non debet causa finalis
 est finalis, non debet causa finalis.

Attende hinc etiam qz. Domini beatitudinem
 hinc potest esse auctum Dei ad intra qz. dicitur. Tomam Contra gentes
 cap. 66: Tam finalis illorum; Negare ideo potest Dei causa finalis.
 Cum haec dicat distinctionem dependendam, et certe causam finalis:
 Unde Domina bona potest esse primum finalitatem, non enim lugiat deo
 hoc prius fratris. Tunc non lugiat Deo prius concurbit et glutentur
 spiritus iugis. Item lugit id amet iste, Deo non causa finalis
 ut haec luguntur, causitatem taliter ei dependendam et ex hac adunter-
 sia. Tunc alius argumentum, quod afferuntur a. P. C. Trinitario.

Quoad tam enim debet Deum ad extra
 in se operari propter finem, sed propter causam finalis. Ita et locum
 hoc ut videtur est apud S. qz. S. 3° v. 696. Propterea ex scriptura
 ex illo proverbiorum 16: Uniuersa propterea ipsam operatus
 est dominus, item ex illo Apocalypsis 1°: Ego sum Alpha, et
 Omega, prius et finis. Propterea hoc quod operari Dei ad extra
 dependet a deo tamquam a causa finali, prius ab ipsis sunt:
 quod est dependebunt a deo ut a causa finali, prius sunt operari.

Confitebatur ad locum finalium in Ierusalem quod amorem suum Ceteris
Tunc salutem quod ab amore suum mediae causantur; sed loc inuenit
in operis ad extra. go. 87.

Deus per hoc operis Dei ad extra super-
videns a fine minimi agoniae Dei mediante amorem ipsius glo-
riae; Tunc Ceterus dicit minime descendere a sustentare. quod est in leticie
et pauperculae operis ad extra. Ita dicit. Nam, mediante amo-
rem ut agilante operam ad ipsius operis, ut a Ceteris hinc
finali. Nego Nam. Stat operis Dei ad extra in pacem est
Ceteris a fine. quod in illis est non alia Ceteris
finalis mediat. Si et Ceteris autem sicut exponi impetrari
pendet ab autem impetrante, et hoc est in mediata dependencia
affine. Deus per hoc operis Dei ad extra in leticie
particularis. quod negat gloriam suam sicut
Dina gloria. Et nego. nam hoc est diligenter multo operis
ad extra ad finis partem ut Solem vel preceps dicer. Tunc no-
stris arbitris vel patribus fratribus, amicos legatos ad locum su-
sentationis, ut fore ob obiectamentum. Unde quod noster
dicit generatio loci, et procedit mortuum si pugnabat finis
ad eos cibalibus intentus, qui est via pugnabat universi, qui eius
simus mensibibus intentus pugnabit, ut est pugnabit auxilia
substancialia, quia deus pugnabit post, ut delipitur ea.

P. 3. a

Actum nro. XIIII. post descendere a sustentacione
Ante recessum ducentorum i. 10.
finum